

VENDIM
Nr. 21, datë 7.4.2014

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Bashkim Dedja	kryetar i Gjykatës Kushtetuese		
Vladimir Kristo	anëtar i	“	“
Sokol Berberi	anëtar i	“	“
Vitore Tusha	anëtare e	“	“
Fatmir Hoxha	anëtar i	“	“
Gani Dizdari	anëtar i	“	“
Besnik Imeraj	anëtar i	“	“
Fatos Lulo	anëtar i	“	“
Altina Xhoxhaj	anëtare e	“	“

me sekretare Brunilda Bara, në datat 19.12.2013 dhe 16.1.2014, mori në shqyrtim, në seancë plenare mbi bazë dokumentesh çështjen me nr. 52 Akti, që i përket palëve:

KËRKUES: Maliq Maliqi

SUBJEKTE TË INTERESUARA: Komiteti Shqiptar i Birësimeve, Zyra e Përmbarrimit Tiranë, Studio Përmbarrimore “Debit Collection”

OBJEKTI: Konstatimi i së drejtës për një proces të rregullt ligjor, si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë, nr. 100, datë 15.10.2010 të Gjykatës së Apelit Tiranë.

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 131, 134/1/g dhe 142/3 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë, neni 6 i Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatoren e çështjes, Altina Xhoxhaj, shqyrtoi dokumentet e paraqitura dhe pasi bisedoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Me vendimin nr. 9 prot., datë 21.1.2010 të kryetares së Komitetit Shqiptar të Birësimeve, ndaj kërkesit Maliq Maliqi, i cili punonte në pozicionin e juristit pranë këtij institucioni, është marrë masa disiplinore “Largim nga shërbimi civil”.

2. Ndaj këtij vendimi, kërkesi ka paraqitur ankim në Komisionin e Shërbimit Civil (KSHC). Ky i fundit, me vendimin nr. 93, datë 25.5.2010, ka pranuar kërkesën dhe ka vendosur shfuqizimin e aktit administrativ, vendimit nr. 9 prot., datë 21.1.2010, kthimin e kërkesit në vendin e mëparshëm të punës, jurist pranë Komitetit Shqiptar të Birësimeve, si dhe detyrimin e këtij institucioni për të bërë pagesën që nga momenti i ndërprerjes së marrëdhënieve financiare deri në zbatimin e këtij vendimi.

3. Vendimi nr. 93, datë 25.5.2010 i KSHC-së është lënë në fuqi nga Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 100, datë 15.10.2010. Ndaj këtij vendimi është ushtruar rekurs në Gjykatën e Lartë nga subjekti i interesuar, Komiteti Shqiptar i Birësimit.

4. Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 25, datë 15.3.2011, ka vendosur lëshimin e urdhrit të ekzekutimit për zbatimin e vendimit gjyqësor të po kësaj gjykate.

5. Pas lëshimit të urdhrit të ekzekutimit, kërkesi rezulton t'i jetë drejtuar shërbimit përmbarrimor për ekzekutimin e detyrueshëm të vendimit gjyqësor.

6. Me shkresën e datës 18.1.2012, përmbarruesi gjyqësor privat i është drejtuar debitorit për ekzekutimin vullnetar të detyrimit, që konsiston në rikthimin e kërkesit në vendin e mëparshëm të punës dhe pagimin e pagës që nga momenti i ndërprerjes së marrëdhënieve të punës.

7. Me shkresën nr. 28/1 prot., datë 30.1.2012, debitori i ka kthyer përgjigje përmbarruesit se Gjykata e Lartë, me vendimin nr. 17, datë 26.1.2012, ka vendosur pezullimin e ekzekutimit të vendimit të Gjykatës së Apelit.

8. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2012-790, datë 5.4.2012, ka vendosur mospranimin e rekursit.

9. Me shkresën nr. 105/1 prot., datë 28.5.2012, përmbarruesi gjyqësor privat i është drejtuar sërish debitorit me lajmërim për fillimin e ekzekutimit të detyrueshëm.

10. Me shkresën nr. 268/1 prot., datë 5.6.2012, debitori i ka kthyer përgjigje përmbarruesit se ai ka filluar procedurat përkatëse për zbatimin e vendimit gjyqësor. Bashkëlidhur, debitori ka paraqitur edhe një grafik të shlyerjes pjesore të detyrimit, nga ku rezulton se detyrimi total ndaj kërkesit për periudhën 2010-2012 është në vlerën 1 533 636 lekë, ndërsa deri në gjysmën e vitit 2012 janë shlyer në total 12 500 lekë (viti 2010 – 6 000 lekë, viti 2011 – 6 000 lekë, gjysma e vitit 2012 – 500 lekë).

11. Me urdhrin nr. 23, datë 31.7.2012, Komiteti Shqiptar i Birësimeve ka vendosur lirimin e kërkesit nga detyra, pasi pozicioni i tij i punës është deklaruar i tepërt, dhe kalimin e tij në listë pritjeje.

12. Rezulton që nga ana e debitorit të jenë bërë disa pagesa në emër të kërkesit, për vitin 2012, në shumat 99 871 lekë, 49 935 lekë dhe 49 935 lekë.

13. Me vendimin nr. 105/4 prot., datë 21.9.2012, përmbarruesi gjyqësor ka vendosur të gjobisë kreun e institucionit debitor në shumën 50 000 lekë, me arsyetimin se nuk është kryer asnjë pagesë në emër të kreditorit.

14. Me shkresën nr. 454/1 prot., datë 8.10.2012, debitori i është përgjigjur përmbarruesit gjyqësor se ka shlyer pagesën ndaj kreditorit, sipas grafikut të paraqitur, si edhe se ka kryer pagesën e dy muajve që i takon nga kalimi në listë pritjeje.

15. Me shkresën nr. 105/5 prot., datë 8.10.2012, përmbarruesi gjyqësor privat ka urdhëruar vendosjen e sekuestros mbi pagën e drejtueses së institucionit debitor për shlyerjen e masës së gjobës.

II

16. **Kërkuesi Maliq Maliqi** i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (Gjykata) me kërkesë për konstatimin e cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor, si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm, për këto shkaqe:

16.1 Titullari i institucionit debitor, pasi është njohur me detyrimin e vendosur nga gjykata, ka miratuar urdhrin e lirimit nga kërkuesi, edhe pse ai ende nuk ishte rikthyer në detyrën e mëparshme në zbatim të vendimit gjyqësor.

16.2 Urdhri i Kryeministrit, për organikën e re të institucionit, ku parashikohej të kishte vetëm një jurist, është miratuar disa muaj pasi debitori është njohur me vendimin e Gjykatës së Lartë që ka vendosur mospranimin e rekursit. Në këto kushte, nuk ka pasur asnjë pengesë për rikthimin e kërkuesit në vendin e mëparshëm të punës.

16.3 Nga debitori, pretendohet se kërkuesi është liruar nga detyra dhe ka kaluar në listë pritjeje me urdhrin nr. 23, datë 31.7.2012, të titullarit të institucionit, por nuk shpjegon se nga cila detyrë është liruar ai në kushtet kur kërkuesi nuk u rikthye asnjëherë në vendin e mëparshëm të punës.

16.4 Kërkuesit i paguhet një shumë prej 12 500 lekësh në muaj, të cilat nuk mjaftojnë për shpenzimet e tij, ndërkohë që detyrimi që debitori duhet të shlyejë është shumë herë më i madh në vlerë.

17. **Subjekti i interesuar, Komiteti Shqiptar i Birësimeve (KSHB), i përfaqësuar edhe nga Avokatura e Shtetit**, në parashtrimet me shkrim ka prapësuar se:

17.1 Në lidhje me llogaritjen e periudhës së ekzekutimit, kërkuesi, në cilësinë e kreditorit, ka kërkuar lëshimin e urdhrin të ekzekutimit pas 5 muajsh nga marrja e vendimit të themelit, ndaj kjo periudhë nuk mund t'i ngarkohet si vonesë institucionit, pasi buron nga sjellja neglizhente e vetë kërkuesit. Për sa i përket sjelljes së debitorit, ky subjekt, në përputhje me të drejtat e tij ligjore, ka kërkuar pezullimin e ekzekutimit të vendimit të Gjykatës së Apelit Tiranë, kërkesë që është pranuar me vendimin nr. 17, datë 26.1.2012 të Gjykatës së Lartë. Në këto kushte, periudha që duhet të merret parasysh duhet të fillojë nga data 5.4.2012 kur Gjykata e Lartë ka dhënë vendimin për mospranimin e rekursit të paraqitur.

17.2 KSHB-ja ka vepruar në përputhje me vendimin nr. 100/2010 të Gjykatës së Apelit Tiranë, për aq sa lejonte ligji dhe struktura e institucionit, duke vijuar me pagesën e pjesshme të pagave për kohën që kërkuesi nuk ka qenë në punë, ndërkohë që është ezauruar pjesa e dhënies së pagës për kohën që ka qenë në listë pritjeje.

17.3 KSHB-ja i paraqet çdo vit buxhetin, për miratim, Ministrisë së Drejtësisë, e cila bën më pas edhe planifikimin e buxhetit në tërësi të institucioneve të varësisë. Detyrimet që debitori ka ndaj kërkuesit, sipas llogaritjeve të bëra për këtë qëllim, janë në vlerën 1 704 040 lekë. Nga ana e titullarit të mëparshëm të institucionit u mor vendimi që shlyerja e detyrimit të

kryhej në pjesë deri në realizimin e plotë, për arsye se fondet operative nuk përballonin likuidimin e menjëhershëm të kësaj shume. Ky likuidim filloi në muajin korrik 2012 dhe deri në muajin tetor 2013 shuma e paguar ishte në vlerën 200 000 lekë. Për arsye se në fund të vitit 2013 institucioni pati një tepricë fondesh të papërdorura, dhe pasi mori miratimin e Ministrisë së Drejtësisë, në favor të kërkuesit u pagua shuma prej 1 100 000 lekësh, çka do të thotë se detyrimi ndaj kreditorit është shlyer në total në masën 1 300 000 lekë dhe do të vijojë deri në ekzekutimin e plotë të tij.

17.4 Në lidhje me pretendimin për suprimimin e vendit të punës së kërkuesit dhe kalimin e tij në listë pritjeje, këto veprime janë në përputhje me legjislacionin për nëpunësin civil, ligjin nr. 9695, datë 19.3.2007 "Për procedurat e birësimit dhe Komitetin Shqiptar të Birësimit" dhe urdhrin të Kryeministrit nr. 75, datë 2.7.2012 "Për miratimin e organikës së Komitetit Shqiptar të Birësimeve". Në procesin administrativ të zhvilluar në KSHC dhe në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Tiranë, u provua se struktura dhe organika e KSHB-së është hartuar në përputhje me standardet e vendosura në VKM nr. 474, datë 16.6.2011 "Për përcaktimin e standardeve të procedurës që duhet të ndiqet gjatë hartimit dhe miratimit të strukturave organizative të institucioneve të administratës publike". Sipas strukturës së re, u bë një riformatim dhe vendi i juristit u zëvendësua me atë të specialistit psikolog. Në këto kushte, kërkuesit nuk mund t'i ofrohej një vend i njëjtë, pasi emërtesa dhe përshkrimi i punës kërkonte kritere të tjera, të cilat nuk plotësohen prej tij. Nxjerrja e kërkuesit në listë pritjeje është bërë objekt shqyrtimi gjyqësor dhe është konkluduar se ajo ishte e ligjshme. Në këto kushte, rezulton se debitori po tregon kujdesin maksimal në ekzekutimin e vendimeve gjyqësore dhe, për pasojë, kërkuesit nuk i është cenuar e drejta për një proces të rregullt ligjor.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. *Për pretendimin e cenimit të së drejtës për një proces të rregullt gjyqësor, për shkak të mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm*

18. Gjykata ka theksuar se ekzekutimi brenda një afati të arsyeshëm i një vendimi gjyqësor të formës së prerë është pjesë përbërëse e së drejtës për një proces të rregullt ligjor, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës dhe nenit 6/1 të Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut (KEDNJ). Parimet kushtetuese të lidhura me procesin e rregullt ligjor, si dhe detyrimi për ekzekutimin e vendimeve gjyqësore, i parashikuar në nenin 142/3 të Kushtetutës, nënvizojnë faktin se çdo qytetar, i cili i drejtohet një gjykate kompetente për realizimin e një të drejte, nuk mund të presë pa kufi për realizimin e saj. Ekzekutimi i vendimeve gjyqësore përbën një element thelbësor të shtetit të së drejtës e të vetë nocionit të

gjykimit të drejtë dhe çdo organ shtetëror duhet të marrë masat përkatëse për zbatimin e tyre (*shih vendimet nr. 1, datë 19.1.2009; nr. 23, datë 17.5.2010; nr. 35, datë 27.10.2010; nr. 12, datë 15.4.2011; nr. 17, datë 23.4.2013 të Gjykatës Kushtetuese*).

19. Gjykimi për realizimin e një të drejte përbëhet nga dy faza, të cilat janë të lidhura pazgjidhshmërisht me njëra-tjetrën. Faza e parë, ose gjykimi në kuptimin e ngushtë, ka të bëjë me njohjen ose deklarimin e së drejtës që si rregull përfundon kur vendimi gjyqësor merr formë të prerë. Në fazën e dytë, kur nevojitet edhe ndërhyrja, qoftë dhe me masa shtrënguese, për zbatimin e vendimit gjyqësor, realizohet ajo që quhet qëllimi i drejtësisë. Në këtë fazë, e drejta është e sigurt, por kërkohet që ajo të vihet në jetë. Në këtë kuptim, gjykimi nuk duhet konceptuar ngushtë, pra vetëm me dhënien e një vendimi gjyqësor, por me përfundimin e gjithë këtij procesi, sepse një e drejtë e fituar, nëse ajo nuk realizohet nëpërmjet ekzekutimit të vendimit, mbetet pa asnjë vlerë (*shih vendimin nr. 6, datë 31.3.2006 të Gjykatës Kushtetuese*). Ekzekutimi i vendimit të formës së prerë të gjykatës konsiderohet si faza përfundimtare e realizimit të një të drejte të fituar gjyqësish. Vetëm pas realizimit të kësaj faze mund të konsiderohet se individ i ka vendosur plotësisht në vend të drejtën e tij të fituar. Karakteri unitar i procesit civil detyron respektimin e garancive të procesit të rregullt, si në fazën e gjykimit ashtu edhe të ekzekutimit të detyrueshëm.

20. Për vlerësimin e kohëzgjatjes së arsyeshme të procedimeve, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës, Gjykata merr në analizë disa elemente, të cilat janë rrethanat e çështjes dhe kompleksiteti i saj, sjellja dhe interesi i kërkuesit, si dhe sjellja e autoriteteve përkatëse (*shih vendimet nr. 9, datë 1.4.2009; nr. 14, datë 15.4.2010; nr. 21, datë 3.6.2011 të Gjykatës Kushtetuese*). Edhe në çështjen konkrete në shqyrtim, Gjykata do të ndalet në analizimin e secilit prej këtyre elementeve.

21. Në lidhje me periudhën që duhet të merret në konsideratë, Gjykata vëren se procedurat e ekzekutimit të detyrueshëm janë vënë në lëvizje nga kërkuesi me vendimin nr. 25, datë 15.3.2011 të Gjykatës së Apelit Tiranë, për lëshimin e urdhrit të ekzekutimit për vendimin nr. 100, datë 15.10.2010, të po asaj gjykate. Gjykata vëren, gjithashtu, se me vendimin nr. 17, datë 26.1.2012, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë ka vendosur pezullimin e ekzekutimit të vendimit të Gjykatës së Apelit Tiranë, masë provizore që ka qëndruar në fuqi deri në datën 5.4.2012, kur është vendosur mospranimi i rekursit me vendimin nr. 00-2012-790 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë. Pas dhënies së këtij vendimi, zyra e përmbarrimit ka iniciuar përsëri procedurat e ekzekutimit të detyrueshëm dhe rezultoi që debitori të ketë nisur ekzekutimin e vendimit, vetëm në lidhje me detyrimin në të holla, duke aplikuar shlyerjen me grafik të tij në masën 12 500 lekë në muaj. Në këto kushte, Gjykata vlerëson se periudha që duhet marrë në konsideratë, deri në

momentin që kërkuesi i është drejtuar me kërkesë Gjykatës (7.10.2013), është afërsisht 2 vjet e 4 muaj.

22. Nga shqyrtimi i dokumenteve të paraqitura, Gjykata vlerëson se çështja konkrete nuk paraqet rrethana të veçanta apo kompleksitet që mund të justifikojë një vonesë në ekzekutimin e vendimit, ndaj vlerësimi i sjelljes së autoriteteve publike dhe kërkuesit është me rëndësi në këtë kontekst.

23. Për sa i përket sjelljes së kërkuesit, ai ka vepruar në përputhje me të drejtat e tij procedurale, duke shteruar mjetet ligjore në dispozicion të tij për rivendosjen e së drejtës së cenuar dhe nuk rezultoi që të jetë bërë shkak për mosekzekutimin e vendimit të formës së prerë.

24. Në lidhje me sjelljen e debitorit KSHB-ja, rezultoi se në momentin e dhënies së vendimit nr. 93, datë 25.5.2010 të KSHC-së (për rikthimin e kërkuesit në vendin e mëparshëm të punës), në organikën e këtij institucioni, sipas urdhrit nr. 96, datë 23.7.2008 të Kryeministrit, përfshihej një vend pune si jurist. Me urdhrin nr. 113, datë 31.12.2011 të Kryeministrit, është miratuar organika e re e Komitetit Shqiptar të Birësimeve, duke përcaktuar 8 punonjës në përbërje të tij, ku u përfshinë dy juristë. Sipas parashtrimeve të subjektit të interesuar, në vendin e ri të parashikuar në organikë është emëruar një jurist tjetër, duke u ruajtur i lirë vendi i kërkuesit deri në përfundimin e procesit gjyqësor. Megjithatë, debitori i është drejtuar Gjykatës së Lartë me kërkesë për pezullimin e ekzekutimit të vendimit të gjykatës së apelit, dhe ky i fundit nuk është ekzekutuar në lidhje me këtë pjesë të detyrimit. Masa e pezullimit ka qëndruar në fuqi deri në datën 5.4.2012 kur është dhënë vendimi i mospranimit nga ana e Kolegjit Civil, kurse me urdhrin nr. 75, datë 2.7.2012 të Kryeministrit, është miratuar organika e re e Komitetit Shqiptar të Birësimeve, duke u përcaktuar në përbërje të tij vetëm një pozicion pune si jurist. Në këto kushte, kërkuesi është kaluar në listë pritjeje për shkak të deklarimit të tepërt të vendit të tij të punës.

25. Gjykata ka theksuar se i takon debitorit të gjejë një mundësi zgjidhjeje sa më të përshtatshme me qëllim vënien në vend të së drejtës së kreditorit (*shih vendimet nr. 2, datë 1.2.2011; nr. 10, datë 1.3.2012 të Gjykatës Kushtetuese*). Duke i marrë në analizë veprimet e mësipërme të debitorit, Gjykata vlerëson se ai ka pasur vullnetin për të ekzekutuar detyrimin që rridhte nga vendimi gjyqësor i formës së prerë, por mosekzekutimi ka ardhur si pasojë e vërtetimit të rrethanave të tjera. Për më tepër, nga materialet bashkëlidhur kërkesës, rezultoi se debitori ka respektuar të gjitha procedurat e parashikuara në legjislacionin për nëpunësin civil, duke e kaluar kërkuesin në listë pritjeje dhe duke kryer edhe pagesën e pagës së tij për këtë periudhë. Në parashtrimet e tij drejtuar Gjykatës, subjekti i interesuar është shprehur se rikthimi i kërkuesit ka qenë i pamundur, pasi jo vetëm që vendi i tij (një jurist) është suprimuar, por edhe se ai nuk plotëson kërkesat që kërkojnë pozicionet e tjera të punës të parashikuara në organikën e re të institucionit.

26. Për më tepër, Gjykata vlerëson se ligjshmëria e urdhrit nr. 23, datë 31.7.2012 të KSHB-së, për lirimin e kërkuarit nga detyra dhe kalimin e tij në listë pritjeje, është bërë objekt kontrolli si nga ana e KSHC-së, në bazë të ligjit nr. 8549, datë 11.11.1999 “Statusi i nëpunësit civil”, ashtu edhe nga gjykata. Nga materialet bashkëlidhur kërkesës rezulton se me vendimin nr. 179, datë 18.10.2012, KSHC-ja ka rrëzuar ankimin e kërkuarit, duke vlerësuar se akti administrativ i kundërshtuar është i drejtë dhe i bazuar në ligj. Me vendimin nr. 4532, datë 25.4.2013, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë ka vendosur rrëzimin e padisë si të pabazuar.

27. Për sa i përket detyrimit për pagesën e pagës për periudhën e qëndrimit pa punë, Gjykata ka theksuar se argumentet lidhur me mungesën e fondeve, janë të pamjaftueshme dhe nuk justifikojnë mospagimin e detyrimit. Kërkuarit nuk duhet t’i mohohet e drejta për të përfituar nga rezultati i favorshëm i procesit gjyqësor thjesht duke u mbështetur në argumentin e pamundësisë financiare të shtetit dhe se një vonesë në ekzekutim mund të justifikohet në rrethana të veçanta, por vonesa nuk mund të jetë deri në atë shkallë sa të dëmtojë thelbin e së drejtës për t’iu drejtuar një gjykate (*shih vendimet nr. 48, datë 26.7.2012; nr. 17, datë 23.4.2013 të Gjykatës Kushtetuese*). Gjykata, në disa raste, kur ka shqyrtuar kërkesa individuale për konstatimin e cenimit të së drejtës për një proces të rregullt, është vënë përballë pretendimeve të organeve shtetërore debitore për ekzekutimin me grafik të detyrimeve, duke e paraqitur si argument për të provuar vullnetin e tyre për ekzekutimin. Ajo ka vlerësuar se, pavarësisht se detyrimi ka filluar të ekzekutohet, mënyra dhe masa e ekzekutimit të tij, i caktuar në mënyrë të njëanshme prej organit të pushtetit publik, është joproporcionale, e paarsyeshme dhe e pajustificuar në raport me vetë masën e plotë të vlerës së detyrimit në favor të kërkuarit, gjë e cila cenon në vetvete thelbin e kësaj të drejte (*shih vendimet nr. 42, datë 19.7.2012; nr. 48, datë 26.7.2012 të Gjykatës Kushtetuese*).

28. Nga materialet bashkëlidhur kërkesës, rezulton se detyrimi që debitori ka ndaj kërkuarit është në vlerën 1 704 040 lekë. Gjykata vlerëson se debitori ka kryer disa veprime që të krijojnë bindjen se ka pasur vullnetin për të ekzekutuar vendimin gjyqësor të formës së prerë. Fillimisht, debitori ka përcaktuar një grafik për ekzekutimin e detyrimit, në masën 12 500 lekë/muaj, dhe ka nisur ekzekutimin, sipas këtij grafiku, që prej muajit shtator 2012 e në vijim. Deri në momentin e paraqitjes së kësaj kërkesë në Gjykatë, rezulton që shuma e shlyer në favor të kërkuarit ishte në masën 200 000 lekë. Në parashtrimet e datës 24.12.2013, subjekti i interesuar, KSHB-ja, ka informuar Gjykatën se në fund të vitit buxhetor 2013, institucionit i teproi një shumë e konsiderueshme fondesh dhe, me miratimin edhe të Ministrisë së Drejtësisë për përdorimin e tij, ka likuiduar me këtë fond kërkuarin Maliq Maliqi në vlerën 972 000 lekë (*e provuar me urdhër shpenzimi nr. 166, datë*

20.12.2013). Në këto kushte, Gjykata vëren se detyrimi që subjekti i interesuar KSHB-ja ka ndaj kërkuarit është shlyer në masën 1 722 000 lekë, pra afërsisht 70% e detyrimit, dhe mbetet për t’u shlyer nga debitori edhe një diferencë prej 532 040 lekësh.

29. Gjykata ka theksuar, gjithashtu, se vetëm fakti që autoritetet shtetërore kanë zbatuar vendimin, pas një vonese thelbësore, nuk mund të konsiderohet se i heq kërkuarit statusin e personit, të cilit i është cenuar një e drejtë, në kuptimin kushtetues dhe se shlyerja e vonuar e detyrimit, nëpërmjet procedurës së ekzekutimit të detyrueshëm, nuk mundet të riparojë mosveprimin e organeve shtetërore për të zbatuar, për një periudhë të gjatë, vendimet e gjykatave (*shih vendimin nr. 8, datë 23.3.2010 të Gjykatës Kushtetuese*). Megjithatë, në vendimin për pranueshmërinë, të datës 17.9.2002 (*në çështjen Vasyl Petrovych Krapivnytskyi kundër Ukrainës*), GJEDNJ-ja vlerësoi se një afat prej 2 vjet e 7 muaj për ekzekutimin e vendimit gjyqësor nuk konsiderohej i paarsyeshëm për kërkesat e nenit 6/1 të Konventës, në rrethanat e çështjes konkrete në shqyrtim, që i referohej mungesës së fondeve të njësisë ushtarake debitore.

30. Në këto kushte, bazuar në argumentet e paraqitura më sipër, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkuarit për cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor, si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm, është haptazi i pabazuar.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 131, shkronja “f” dhe nenit 134, pika 1, shkronja “g” të Kushtetutës, si dhe të neneve 72 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, me shumicë votash,

VENDOSI:

- Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë pro: Sokol Berberi, Vladimir Kristo, Gani Dizdari, Fatmir Hoxha, Altina Xhoxhaj, Fatos Lulo, Besnik Imeraj

Anëtarë pjesërisht kundër: Bashkim Dedja (kryetar), Vitore Tusha

MENDIM PAKICE

1. Mendojmë se kërkesa e kërkuarit, duhej pranuar pjesërisht në lidhje me konstatimin e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë nr.100, datë 15.10.2010 të Gjykatës së Apelit Tiranë, sa i përket kthimit në vendin e mëparshëm të punës.

2. Shumica, kur ka marrë në analizë sjelljen e autoriteteve shtetërore, përkatësisht të KSHB-së, është

shprehur se: Në lidhje me sjelljen e debitorit KSHB, rezulton se në momentin e dhënies së vendimit nr. 93, datë 25.5.2010 të KSHC-së (për rikthimin e kërkuessit në vendin e mëparshëm të punës), në organikën e këtij institucioni, sipas urdhrit nr. 96, datë 23.7.2008 të Kryeministrit, përfshihej një vend pune si jurist. Me urdhrin nr. 113, datë 31.12.2011 të Kryeministrit, është miratuar organika e re e Komitetit Shqiptar të Birësimeve, duke përcaktuar 8 punonjës në përbërje të tij, ku u përfshinë dy juristë. Sipas parashtrimeve të subjektit të interesuar, në vendin e ri të parashikuar në organikë është emëruar një jurist tjetër, duke u ruajtur i lirë vendi i kërkuessit deri në përfundimin e procesit gjyqësor. Megjithatë, debitori i është drejtuar Gjykatës së Lartë me kërkesë për pezullimin e ekzekutimit të vendimit të gjykatës së apelit, dhe ky i fundit nuk është ekzekutuar në lidhje me këtë pjesë të detyrimit. Masa e pezullimit ka qëndruar në fuqi deri në datën 5.4.2012, kur është dhënë vendimi i mospranimit nga ana e Kolegjit Civil, kurse me Urdhrin nr. 75, datë 2.7.2012 të Kryeministrit, është miratuar organika e re e Komitetit Shqiptar të Birësimeve, duke u përcaktuar në përbërje të tij vetëm një pozicion pune si jurist. Në këto kushte, kërkuessi është kaluar në listë pritjeje për shkak të deklarimit të tepërt të vendit të tij të punës” (prg. 24 i vendimit).

3. Nuk kemi të njëjtin mendim në raport me sjelljen e KSHB-së dhe analizën e bërë për qëndrimin e këtij institucioni ndaj së drejtës së kërkuessit për rikthim në punë, të fituar me vendim gjyqësor të formës së prerë, dhe, për këtë arsye, do të parashtrojmë argumentet për sa vijon.

4. Siç rezulton nga rrethanat e çështjes, kërkuessi është larguar nga pozicioni i juristit pranë Komitetit Shqiptar të Birësimeve. Ai është ankuar pranë KSHC-së, e cila, me vendimin nr. 93, datë 25.5.2010, ka pranuar kërkesën dhe ka vendosur shfuqizimin e aktit administrativ, vendimit nr. 9 prot., datë 21.1.2010, kthimin e kërkuessit në vendin e mëparshëm të punës, jurist pranë Komitetit Shqiptar të Birësimeve, si dhe detyrimin e këtij institucioni për të bërë pagesën që nga momenti i ndërprerjes së marrëdhënieve financiare deri në zbatimin e këtij vendimi. Vendimi nr. 93, datë 25.5.2010 i KSHC-së, është lënë në fuqi nga Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 100, datë 15.10.2010. Ndaj këtij vendimi është ushtruar rekurs në Gjykatën e Lartë nga KSHB-ja. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2012-790, datë 5.4.2012, ka vendosur mospranimin e rekursit.

5. Nga faktet rezulton se deri në datën 5.4.2012, kur është dhënë vendimi i mospranimit nga ana e Kolegjit Civil, në institucion mund të punësoheshin dy juristë, sipas urdhrit nr. 113, datë 31.12.2011 të Kryeministrit, me të cilin ishte miratuar organika e KSHB-së, me 8 punonjës në përbërje të tij, mes të cilëve dy juristë. Me urdhrin nr. 75, datë 2.7.2012 të Kryeministrit, është miratuar organika e re e Komitetit Shqiptar të Birësimeve, duke u përcaktuar në përbërje të tij vetëm një pozicion pune si jurist. KSHB-ja, për periudhën 5.4.2012- 2.7.2012, në kushtet kur kërkuessi kishte fituar të drejtën të kthehej në vendin e mëparshëm të punës, me vendim gjyqësor të formës së prerë, dhe institucioni, sipas

urdhrit nr. 113, datë 31.12.2011 të Kryeministrit, me organikë gjatë kësaj kohe kishte të përcaktuar në përbërje të tij dy juristë, mund ta ekzekutonte vendimin e Gjykatës së Apelit, sepse përveç juristit që kishte të punësuar, kishte edhe një vend të lirë pune për jurist që mund t’ia ofronte kërkuessit. Urdhri i Kryeministrit nr. 75, për organikën e re të institucionit, ku parashikohej të kishte vetëm një pozicion juristi, është miratuar disa muaj pasi debitori është njohur me vendimin e Gjykatës së Lartë, që ka vendosur mospranimin e rekursit. Në këto kushte nuk ka pasur asnjë pengesë për rikthimin e kërkuessit në vendin e mëparshëm të punës, pra vendimi i Gjykatës së Apelit ka qenë i ekzekutueshëm. Këtë e konfirmon dhe fakti që gjatë periudhës 5.4.2012 - 2.7.2012, përmbartuesi gjyqësor privat, me shkresën nr. 105/1 prot., datë 28.5.2012, i është drejtuar debitorit me lajmërim për fillimin e ekzekutimit të detyrueshëm. Ndërkohë që me vendimin nr. 105/4 prot., datë 21.9.2012, përmbartuesi gjyqësor ka vendosur edhe të gjobisë kreun e institucionit debitor për shkak të pengimit të ekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë sa i përket moskryerjes së asnjë pagese në emër të kreditorit, si dhe mosrikthimit në vendin e mëparshëm të punës.

6. Për rrjedhojë, kërkuessi nuk duhej kaluar në listë pritjeje, por KSHB-ja duhej t’i ofronte kërkuessit rikthim në vendin e mëparshëm të punës, duke treguar vullnet për të ekzekutuar detyrimin që buronte nga vendimi gjyqësor i formës së prerë, pavarësisht zhvillimeve të mëvonshme organizative-strukture të institucionit me daljen e urdhrit të Kryeministrit nr. 75 për organikën e re.

7. Përfundimisht, mendojmë se kërkesa duhej të ishte pranuar pjesërisht vetëm për konstatimin e procesit të parregullt ligjor për shkak të mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë nr. 100, datë 15.10.2010 të Gjykatës së Apelit Tiranë, në pjesën ku nuk është realizuar rikthimi në vendin e mëparshëm të punës, në kushtet kur kishte mundësi të realizohej kjo pjesë e dispozitivit të vendimit nga KSHB-ja.

Anëtarë: Bashkim Dedja (kryetar), Vitore Tusha

